

Ι.Μ. Βεροίας: Αρχιερατικός Εσπερινός και επίδοση διοριστηρίων στους συνεργάτες του κατηχητικού έργου της Μητρόπολης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην [Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας](#), για τους κατηχητές, τους κυκλάρχες και τους συνεργάτες του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας της Μητρόπολης.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στο τέλος του Εσπερινού ανέγνωσε ευχή για την έναρξη της νέας κατηχητικής χρονιάς και εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς όσους για ακόμη μία χρονιά θα στελεχώσουν τα κατηχητικά τμήματα των ενοριών της Μητρόπολης.

Στη συνέχεια μίλησε ο υπεύθυνος των κατηχητικών συνάξεων **Αρχιμ. Παύλος Σταματάς**, ο οποίος έδωσε οδηγίες για τη νέα κατηχητική χρονιά, και ο **Αρχιμ. Διονύσιος Ανθόπουλος**, ο οποίος για ακόμη μία χρονιά συνέγραψε και επιμελήθηκε το βιβλίο κατήχησης που φέτος έχει ως θέμα: «Από τη ζωή του Κυρίου μας Ιησού», που ανέπτυξε το περιεχόμενο και τη θεματολογία του.

«Η Εκκλησία είναι η κιβωτός της σωτηρίας μας, όχι μόνο για το μέλλον αλλά και για το παρόν μας. Η εποχή που ζούμε, το γνωρίζουμε όλοι και το βλέπουμε όλοι γύρω μας, είναι εποχή δύσκολη, εποχή σιωπηλά, θα λέγαμε, επικίνδυνη για την ψυχή μας αλλά και για τη ζωή μας. Όχι μόνο γιατί επλεόνασε η αμαρτία• αυτή υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντοτε, αλλά γιατί οι εξελίξεις στη σύγχρονη κοινωνία, στην τεχνολογία, στα μέσα ενημε-ρώσεως, στα κοινωνικά δίκτυα, την κάνουν πιο προσιτή σε όλους και κατά συνέπεια πιο επικίνδυνη», επεσήμανε στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

«Είναι ανάγκη να υπάρχει αγαστή συνεργασία με τους υπευθύνους ιερείς σε κάθε ενορία, αλλά και με το γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας της Ιεράς μας Μητροπόλεως, ώστε να αντιμετωπίζονται και τυχόν θέματα ή προβλήματα που ανα-φύονται, αλλά και να γνωρίζουμε τις ανάγκες που υπάρχουν και την πρόοδο του έργου», υπογράμμισε.

Ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων επέδωσε στους κατηχητές και τους υπευθύνους των κύκλων μελέτης Αγίας Γραφής τα διοριστήρια για τη νέα κατηχητική χρονιά, αναφέροντας μεταξύ άλλων: Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ βρισκόμαστε καί πάλι στήν ἀρχή τοῦ κατηχη-τικοῦ ἔτους, στήν ἀρχή μιᾶς νέας προσπάθειας στό πλαίσιο τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά, γιατί καί φέτος ἀνταποκριθήκατε στήν πρόσ-κληση τῆς τοπικῆς μας Ἐκ-κλη-σίας νά διακονήσετε ὡς κατη-χητές καί κατηχήτριες, ὡς κυκλάρ-χες καί κυκλάρχισσες στό πνευμα-τικό ἔργο της μέ ζῆλο καί διάθεση, ἀλλά κυρίως μέ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τούς ἀδελφούς μας.

Χωρίς αγάπη δεν μπορεί να ευοδωθεί κανένα έργο

Γιατί είναι, αλήθεια, ότι χωρίς αγάπη δεν μπορεί να ευδοιωθεί κανένα έργο, πολύ περισσότερο όμως τό έργο τής κατηχήσεως τών ανθρώπων προς τούς όποιους μεταφέρουμε τόν λόγο του Θεού. Καί έφόσον «ό Θεός αγάπη έστί», δεν μπορεί παρά καί τό κατηχητικό έργο να έχει ως αρχή καί ως τρόπο τήν αγάπη. Άλλωστε, δεν υπάρχει ύψηλότερο καί ιερώτερο κίνητρο από τήν αγάπη, ή όποία φέρνει τήν εύλογία του Θεού καί στό κατηχη-τικό έργο αλλά καί σέ σās πού δια-κο-νεΐτε σέ αυτό.

Άς σκεφθοΰμε τόν πρωτοκορυ-φαΐο απόστολο Παΰλο, τόν ιδρυτή τής τοπικής μας Έκκλησίας, πόση αγάπη έκφράζει μέσα από τίς έπι-στολές του προς τούς ανθρώπους, προς τούς όποιους κήρυττε τόν Χριστό. Τόσο μεγάλη μάλιστα, ώστε δεν διστάζει να πεί ότι προ-τιμᾶ να γίνει ό ίδιος ανάθεμα, προ-κειμένου να σωθοΰν εκείνοι.

Αυτή τήν αγάπη θά πρέπει να έκφράζουμε καί έμεΐς στή συνα-να-στροφή μας μέ τούς αδελφούς μας, είτε πρόκειται για τά παιδιά καί τούς νέους τών κατηχητικῶν μας είτε για τούς μεγαλυτέρους αδελ-φούς μας πού παρακολουθοΰν τούς κύκλους μελέτης τής Αγίας Γραφής. Ό λόγος μας καί ή στάση μας θά πρέπει να αποπνέει αγάπη, να μην είναι καταγγελτικός, να μην είναι έπιτιμητικός, να μην είναι έλεγκτικός. Ό ρόλος μας δεν είναι να τούς κρίνουμε, αλλά να τούς βοηθήσουμε να γνωρίσουν καί να αγαπήσουν τόν Χριστό καί τήν έν Χριστῷ ζωή, να γνωρίσουν καί να αγαπήσουν τήν Έκκλησία μας καί τή λειτουργική της ζωή, να γνωρίσουν καί να αγαπήσουν τούς αγίους μας, οί όποιοι αποτελοΰν πρότυπα καί στη-ρίγματα στή ζωή του κάθε πιστού.

Άν τούς πλησιάσουμε μέ αγάπη, αν τούς μιλήσουμε μέ αγάπη, αν ένδιαφεροΰμε για τίς άπορίες τους, για τά θέματα πού τούς άπα-σχολοΰν, είτε είναι μικροί είτε είναι μεγάλοι, θά μπορέσουμε να τούς βοηθήσουμε, να τούς κατευ-θύ-νουμε μέ ασφάλεια στόν Χριστό καί στήν Έκκλησία.

Ο σκοπός του κα-τηχητικού έργου της Εκκλησίας

Αυτός είναι και ο σκοπός του κα-τηχητικού έργου της Εκκλησίας μας: να βοηθήσουμε τους αδελφούς μας να πλησιάσουν και να γνωρίσουν τον Χριστό. Όχι για να αυξήσουμε τον αριθμό των μελών της Εκκλησίας ή τη δύναμή της. Η Εκκλησία μας δεν εξαρτά τη «δύνα-μή» της από τον αριθμό των ανθρώπων που την ακολουθούν, διότι η δύναμή της δεν είναι εκ του κόσμου τούτου. Είναι η θεία δύνα-μη που την ακολουθεί και τη στη-ρίζει ανά τους αιώνες, γιατί απο-τε-λεί θείο καθίδρυμα, που συντηρεί-ται με την παρουσία του Παναγίου Πνεύματος, τό όποιο «όλον συγ-κρο-τεί τον θεσμόν της Εκκλησίας».

Η Εκκλησία είναι η κιβωτός της σωτηρίας μας, όχι μόνο για τό μέλλον αλλά και για τό παρόν μας. Η εποχή που ζοῦμε, τό γνωρίζουμε όλοι και τό βλέπουμε όλοι γύρω μας, είναι εποχή δύσκολη, εποχή σιωπηλά, θά λέγαμε, επικίνδυνη για τήν ψυχή μας αλλά και για τή ζωή μας. Όχι μόνο γιατί έπλεόνασε η άμαρτία· αυτή ύπήρχε, ύπάρχει και θά ύπάρχει πάντοτε, αλλά γιατί οι έξελίξεις στή σύγχρονη κοινωνία, στήν τεχνολογία, στά μέσα ένημε-ρώσεως, στά κοινωνικά δίκτυα, τήν κάνουν πιό προσιτή σέ όλους και κατά συνέπεια πιό επικίνδυνη.

Πρίν από μερικά χρόνια ύπήρχαν χῶροι που μπορούσε κανείς να αισθάνεται προστατευμένος και ασφαλής. Ήταν ο χῶρος του σπι-τιοῦ και του σχολείου, όπου τόσο τά παιδιά όσο και οι μεγαλύτεροι ήταν ασφαλείς. Στήν εποχή μας όμως όλα όσα αναφέραμε κάνουν συχνά και αυτούς τους χώρους, δυστυχῶς, γεμάτους πειρασμούς, τους όποιους καλούμεθα όλοι να αναγνωρίσουμε και να προφυλα-χθοῦμε από αυτούς, αντιστεκό-με-νοι ή ζητώντας βοήθεια.

Πῶς μπορούμε να αντισταθοῦμε; Όταν γνωρίζουμε ποιό είναι τό σωστό, ποιό είναι τό θέλημα του Θεοῦ. Όταν έχουμε πνευματικά έρείσματα. Όταν έχουμε μάθει να προσευχόμαστε και να ζητοῦμε τή βοήθεια του Θεοῦ. Όταν λαμβά-νου-με διά των μυστηρίων της Έκ-κλησίας μας τή χάρη του Θεοῦ που μάς προστατεύει. Όταν έχουμε κάποιον άνθρωπο, τον πνευματικό μας, τον κατηχητή ή τήν κατηχή-τριά μας, τον κυκλάρχη ή τήν κυ-κλάρχισσα μας, που μπορεί να μάς συμβουλευσει και να μάς κατευ-θύνει.

Σέ όλα αυτά προσπαθεί η Έκκλη-σία μας να συμβάλει μέ τό κατη-χητικό και πνευματικό της έργο τόσο για τους ένήλικες αδελφούς μας όσο και για τά παιδιά και τους νέους μας.

Σέ παλαιότερες εποχές οι γονείς, οι μητέρες, οι γιαγιάδες και οι παπούδες μετέδιδαν στά παιδιά και στά έγγόνια τους βασικές αρχές της πίστεῶς μας και της έν Χριστῶ ζωής, και οι κύκλοι μελέτης της Αγίας Γραφής απέβλεπαν συνήθως στή δική τους πνευματική καλ-λιέρ-γεια. Τώρα έχουν και έναν έπι-πλέον λόγο να

μεταδώσουν αυτές τις αρχές στους μεγαλύτερους, για να τις μεταδώσουν και στα παιδιά τους, να τα οδηγήσουν στην Έκκλησία, στο κατηχητικό, στα ιερά μυστήρια.

Αλλά και αντίστροφα, τα παιδιά και οι νέοι των κατηχητικών μας, πού σέ αρκετές περιπτώσεις βρέθη-καν στο κατηχητικό, γιατί πηγαί-νει κάποιος φίλος ή συμμαθητής τους, είναι εκείνα πού μπορούν να παρακινήσουν και ακόμη και τους γονείς τους να πλησιάσουν στην Έκκλη-σία, να γνωρίσουν την έν Χριστώ ζωή, πού ίσως δέν γνωρίζουν.

Και συμβαίνει και αυτό κάποιες φορές, όπως είχα την ευκαιρία πρίν από λίγες ημέρες να ακούσω από ένα ζευγάρι πού έχει ένα παι-δάκι στην τρίτη τάξη του Δημο-τικού. Θρησκευτικά στο σχολείο δέν έκαναν, αλλά είχαν έναν πιστό δάσκαλο, ό όποιος προφανώς έκτός του μαθήματος τούς έλεγε κάποια πράγματα. Γύρισε, λοιπόν, ένα μεσημέρι τό παιδάκι στο σπίτι του και στο μεσημεριανό τραπέζι υπήρχε κρέας. Τό παιδί διαμαρτυρήθηκε λέγοντας, γιατί έχουμε κρέας, μητέρα, σήμε-ρα, άφου είναι Παρασκευή, και ό δάσκαλός μας μάς είπε ότι δέν τρώμε κρέας την Παρασκευή. Οί γονείς έμειναν έκπληκτοι από την παρατήρηση του παιδιού τους και προβληματίστηκαν.

Άνέφερα τό απλό αυτό παράδειγ-μα, για να δείξω πόση σημασία έχουν και αυτά πού μπορεί να θεω-ρούμε ότι είναι άσήμαντα. Και όμως έχουν σημασία και μπορεί να άποτελέ-σουν άφορμή για να βοηθήσουν, ακόμη και τά μικρά παιδιά των κατηχητικών μας, όλόκληρη την οικογένεια. Άρκεί βέβαια και έμεϊς οί ιερείς και έσεϊς οί κατηχητές, οί κατηχήτριες, οί κυκλάρχες και οί κυκλάρχισσες, να έπιτελοΰμε και να έπιτελεΐτε τή δια-κονία πού σάς έμπιστεύετε ή Έκ-κλησία μας ευσυνείδητα, μέ άγάπη και μέ προσευχή, για να φωτίζει ό Θεός τί θά πείτε και πώς θά τό πείτε. Γιατί είναι χρήσιμα και άπαραίτητα και τά βοηθήματα και τά κατηχητικά βιβλία και όλα όσα θέτει στή διάθεση σας ή Ίερά μας Μητρόπολη για να διευκολύνει τό έργο σας, αλλά και να υπάρξει ένας γενικότερος συντο-νισμός, αλλά σημαντικός είναι και ό τρόπος μέ τον όποιο έσεϊς οί ίδιοι μεταδίδετε αυτό τό μήνυμα τής Έκκλησίας μας.

Το κατηχητικό έργο είναι έργο της Εκκλησίας

Τό έχω πεί και άλλες φορές ότι τό κατηχητικό έργο είναι έργο τής Έκκλησίας, δέν είναι προσωπικό έργο του καθενός μας. Έμεϊς όλοι, οί κληρικοί αλλά και σεϊς οί συνεργάτες μας, διακονοΰμε στο έργο αυτό. Και σέ κάθε διακονία, σέ κάθε έργο πρέπει να υπάρχει συνεργ-γασία και συντονισμός. Έάν ό καθένας μας λέει ό,τι θέλει ή κάνει ό,τι θέλει, τότε δέν μπορεί να υπάρξει ούτε πρόοδος ούτε ωφέ-λεια.

Είναι ανάγκη να υπάρχει άγαστή συνεργασία μέ τούς υπευθύνους ιερείς σέ κάθε

ένορία, αλλά και μέ τό γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας τής Ίερᾶς μας Μητροπόλεως, ὥστε νά ἀντιμετωπίζονται καί τυχόν θέματα ἢ προβλήματα πού ἀνα-φύονται, ἀλλά καί νά γνωρίζουμε τίς ἀνάγκες πού ὑπάρχουν καί τήν πρόοδο τοῦ ἔργου.

Εἶναι ἀκόμη ἀνάγκη νά μετέχετε καί ἐσεῖς ἀλλά καί νά παρακινεῖτε καί τά παιδιά καί τούς μεγαλύτερους ἀδελφούς μας, πού παρακολου-θοῦν τούς κύκλους μελέτης τής Ἁγίας Γραφῆς, νά συμμετέχουν κατά τό δυνατόν καί στίς λοιπές πνευματικές δράσεις τής Ίερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ἡ Ίερά Μητρόπολη ἐκτός ἀπό τίς πνευματικές εὐκαιρίες, ὁμιλίες, ἐκ--δηλώσεις κλπ. πού ὀργανώνουν οἱ ἐνορίες, ὀργανώνει καί φέτος, ὅπως καί τά προηγούμενα χρόνια, καί ἄλλες εὐκαιρίες καί ἐκδηλώ-σεις, τούς Ἀκαδημαϊκούς διαλό-γους, τίς διαλέξεις τής Σχολῆς Γο-νέων, ἑορταστικές ἐκδηλώσεις, τίς ἐκδηλώσεις τῶν Παυλείων, πού ἀποτελοῦν μαζί μέ τίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις, εὐκαιρίες πνευματι-κές καί γιά τά παιδιά καί γιά τούς μεγάλους.

Καί ἀκόμη ἄς θυμόμαστε ὅτι δέν ἀρκεῖ μόνο ἡ θεωρία, χρειάζεται καί ἡ πράξη. Χρειάζεται νά τούς παρακινήσουμε καί πρακτικά γιά τή συμμετοχή στή λειτουργική καί τή μυστηριακή ζωή τής Ἐκκλησίας μας, μέ κοινούς ἐκκλησιασμούς ἢ μέ ἄλλους τρόπους πού θά σκεφθεῖ ὁ καθένας καί ἡ κάθε μία ἀπό ἐσᾶς, ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες πού ὑπάρχουν. Ἀρκεῖ νά μήν θεωρεῖτε τή διακονία πού ἀναλαμβάνετε σήμερα ὡς μία ὑποχρέωση ἢ μία ἀνάγκη, νά μήν κάνετε δηλαδή τό ἔργο αὐτό πού σᾶς ἐμπιστεύετε ἡ Ἐκκλησία μας «ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης», διότι «ίλαρόν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός», ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Γνωρίζω, βέβαια, τήν ἀγάπη σας καί τή διάθεση προσφορᾶς, πού οἱ περισσότεροι ἀπό σᾶς τήν ἔχετε ἀποδείξει ἐπί πολλά χρόνια, ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά ἀνανεώνουμε αὐτή τήν ἀγάπη καί τό ζῆλο μας γιά τό ἔργο, γιατί δέν εἶναι ἔργο δικό μας ἀλλά ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Μέ αὐτές τίς ταπεινές σκέψεις θέλω νά σᾶς εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας γιά τήν προσφορά σας στή διακονία τής Ἐκκλησίας, γιά τόν χρόνο πού προσφέρετε καί τήν ἀγάπη σας, καί νά εὐχηθῶ πατρικά ὁ Θεός νά σᾶς ἐνισχύει καί νά σᾶς κατευθύνει, ὥστε νά προάγεται τό ἔργο του, γιατί ἐμεῖς εἴμαστε αὐτοί πού σπεί-ρουμε στίς ψυχές τῶν ἀδελφῶν μας τόν σπόρο του, ἀλλά ὁ Θεός εἶναι αὐτός πού τόν κάνει νά αὐξάνει πρὸς σωτηρία τους ἀλλά καί πρὸς δόξα του.

Εύχομαι νά ἔχουμε τήν εὐλογία του στό ἔργο αὐτό, τό ὁποῖο ὅλοι μας πρέπει νά τό κάνουμε, ὅπως εἶπα στήν ἀρχή, μέ πολλή ἀγάπη καί πολύ ἐνδιαφέρον γιά τούς ἀδελφούς μας.

Θέλω νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας ὅλους αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται γιά νά εἶμεθα σήμερα ἐδῶ, γιά νά ποῦμε ὅσα λέμε, γιά νά σᾶς δοθεῖ μία σωστή κατεύθυνση γιά τό κατηχητικό ἔργο, ὅπως εἶναι ὁ ὑπεύθυνος τῶν κατηχητικῶν, ὁ π. Παῦλος Σταματᾶς, ὁ ὑπεύθυνος τῶν κύκλων π. Νεκτᾶριος Σαββίδης, ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου γιά τά κατηχητικά μας εἶναι ὁ π. Διονύσιος Ἀνθόπουλος. Εὐχαριστῶ καί ὅλους ἐκείνους πού κοπίασαν γιά τή σημερινή ἐκδήλωση, τόν π. Ἀρσένιο Χαλδαιόπουλο, τόν π. Κοσμᾶ Καραγιάννη, οἱ ὁποῖοι μέρα καί νύκτα ἐργάζονται στή Μητρόπολη γι' αὐτό τό ἔργο, γιά νά προάγεται τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τόν π. Καλλίνικο Λημνιώτη πού εἶναι ὑπεύθυνος μαζί μέ τόν π. Παῦλο γιά τό κατηχητικό ἔργο, ἀλλά καί ὅλους ἐσᾶς, σᾶς εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί εὐλογῶ αὐτή τήν ὄντως ἀγία καί εὐλογημένη προσπάθεια, τήν ὁποία θά ἀναλάβετε.

